

Portik Bakai Sándor Plébánosunkra, az Alapítvány “Főnökére” emlékezve

Három fontos dologra nevelt minket. A munka szeretetére, a feladatvállalásra és arra, hogy mindezt Isten szolgálatába állítsuk.

Plébánosunk idejövetele kezdetén belevetette magát a munkába. 30 év alatt munkájának elvetett magjai kihajtóban, virágzóban vannak.

A kommunizmus sötét évei alatt volt bátorsága maga köré gyűjteni fiatalokat, akik közösségbe jómagam is tartozhattam. Megosztotta velünk feladatait, munkáját, életét. Bevont a plébánia és a templom környékének feljavításába. Megízleltette velünk, fiatalokkal az önkéntes munka szépségét és azt, Isten dicsőségére tenni nagy belső öröm.

Plébániája számunkra otthon volt. Jó pedagógusként nevelt. A Thuringia rózsája című, Szent Erzsébet életéről szóló színdarabban, amit betanított nekünk fiataloknak, Erdély sok helységébe, sőt az akkor nehezen megközelíthető anyaországba is előadásokat szervezett. Az utazások, előadások életreszóló élményt jelentettek mindannyiunk számára.

A forradalom jól jött, ugyanis egyre szorult körülötte a hurok. Fiataljait meghurcolták, és világos volt, hogy az igazi célpont ő. Az akkori állami hatóságok nem nézték jó szemmel munkáját, a körülötte levő fiatalok mozgását.

A változás után erős tenniakarása és a kínálkozó lehetőségek egy Alapítvány létrehozására készítettek. Az 1993-ban megalapított Szent Gellért Alapítvány életét megalapozta, majd útjára engedte. Maga köré gyűjtve sokunkat célul tűzte ki a **fiatalok keresztény szellemben való nevelését, és a fogyatékkal élők támogatását.**

Plébániai munkája mellett nagyon sokat dolgozott. Nem rettent el semmiféle munkától, még a lapátolástól sem. Illik rá Márton Áron püspökünk jelmondata. “Non recuso laborem”, “Nem futamodom meg a munkától”.

És közben nevelt: magatartásával, szívós kitartásával, az élethez való pozitív hozzáállásával, és mindennek Isten szolgálatába való helyezésével.

Nagy bölcsesség, nyitottság kellett ahhoz, hogy a 24 éves “szíve csücske” Alapítvány működését, vezetését már évek óta átengedte nekünk fiataloknak.

Felnevelt bennünket is az Alapítvánnyal együtt és hagyta, hogy kibontakozzunk. Mindenben támogatott, tanácsokkal látott el. Nem kényeztetett, de értékelt és ott állt mellettünk, mint egy jó atya. Olykor hagyta, hogy gondoskodjunk róla. És, hogy mennyire szeretett minket mi sem mutatja jobban, mint az, hogy nyugdíjas éveiben a szent Gellért Alapítványt képzelte el otthonának. Tervezte az Alapítvány területén egy kis hajlék építését. A Caritas Otthoni Beteg gondozói biztosítják neki majd az egészségügyi ellátást, az alapítvány munkatársainak majd lelki támaszt nyújt, tesz, vesz a ház körül – így tervezte.

Álma, álmunk megghiúsult. A gondviselés mást tervezett az ő számára. Bár fáj, fejet hajtunk és elfogadjuk az Ő szent akaratát. És bár azt hittük, bőven van még munka az ő számára az Alapítványnál, nyilvánvaló lett számunkra, hogy Ő a feladatát, a küldetését befejezte.

Az ő életéből, példájából, életművéből azt értjük meg, hogy Alapítvány munkája Isten ügye, melyhez emberi erőfeszítéseink nem elegek, az Ő áldása kell hozzá. Az élet nem a “lesz”, hanem a “van”, nem a “majd” hanem a “most”.

Mindennapi munkánkat igyekszünk úgy végezni, hogy megéljük a “ma” értékét”, úgy, hogy méltók legyünk ahhoz, aki azt elkezdte. És mint ahogy átadta a stafétát, úgy mi is továbbadjuk majd azoknak, akik erre a munkára, - a fiatalok keresztény szellemben való nevelésére és a fogyatékkal élők támogatására -, hívást éreznek.

Portik Bakai Sándor plébánosunk, olyan irányt mutatott nekünk, hogy életben is, de halálában is tudjuk, merre haladjunk tovább. Jelmondata is vezet: “Éld meg a hitet!”

Dicsérjük érte Istent, hogy ilyen nagyszerű, bölcs, háttérben maradó “főnököt” rendelt nekünk.

Mi, az ő “gyermekai”, a Szent Gellért Alapítvány munkatársai, fiataljai és sérült véencei őrizzük emlékedet, imádkozunk érted. És bár elveszítettünk, hisszük, hogy égi közbenjárót nyerünk Benned Istennél. Amikor Isten boldog színelátásában lesz részed járj közben azért, hogy méltó továbbvivői legyünk annak az álomnak, amelyet Te álmodtál meg: **szolgálni Isten és az embereket.**

György Attila, a Szent Gellért Alapítvány vezetője

2017. február 8-án,
szerda délelőtt 9 óra 30
perckor Portik Bakai
Sándor plébános, a Szent
Gellért Alapítvány
alapítója, lelki vezetőnk
autóbalesetben hunyt el.

1953. szeptember 23,
Gyergyóremete - 2017.
február 8, Bánffyhunyard

A feltámadt Üdvözítő
legyen örök jutalma!